

CONSELL GENERAL

PRINCIPAT D'ANDORRA

*Grup Parlamentari
Socialdemòcrata*

RESPONSABILITAT I TRANSPARÈNCIA

Andorra està encarant aquest any 2009 en un marc econòmic ple d'incerteses.

A la incertesa derivada de la crisi econòmica s'hi ha afegit una incertesa institucional que requereix a un exercici de responsabilitat.

La declaració pública del president de la República francesa del dijous passat, dia 5 de febrer del 2009, anunciant que la situació actual –pel que fa a l'opacitat del sistema financer andorrà- el portarà a revisar les seves relacions amb Andorra, ens obliga a pronunciar-nos públicament.

Ho fem conscients de la responsabilitat que ens van atribuir les ciutadanes i ciutadans andorrans en donar a la candidatura del Partit Socialdemòcrata el mateix nombre de consellers nacionals elegits –sis– que a la candidatura del Partit Liberal.

Ho faig, també, en la meua condició de candidat socialdemòcrata a les properes eleccions generals.

I ho faig, finalment, conscient que l'Alternativa ciutadana que encapçalo està en situació d'assumir l'alternança de govern del proper 26 d'abril.

En moments com aquests no podem acceptar que el Govern d'Albert Pintat vulgui fer l'andorrà en el pitjor sentit de la paraula.

No compartim, ho vaig dir el dissabte passat a la premsa escrita, les declaracions d'Albert PINTAT, que va recollir l'agència francesa de notícies AFP, afirmant que "... el copríncep ha esmentat Andorra perquè sap que treballem de valent perquè el 2 d'abril a Londres, Andorra tingui ja un dossier a punt".

És hora de parlar clar i d'assumir responsablement el que, uns i altres, el govern liberal d'Albert Pintat i els socialdemòcrates hem dit i fet els darrers quatre anys.

I- EL NOSTRE PROGRAMA 2005

El nostre compromís públic amb les ciutadanes i ciutadans d'Andorra, amb empresaris i treballadors l'abril del 2005 feia una clara referència a la nostra relació amb els països veïns i amb Europa.

Dèiem així:

“Considerem no solament imprescindible sinó també urgent definir un model econòmic que sigui, alhora, sostenible i arrelat a la manera de ser autòctona, però també acceptable pels nostres veïns. És per això que estem convençuts que l'establiment de les bases d'aquest nou model de convivència ha de ser fet en estret diàleg amb Europa, amb transparència i sense dobles llenguatges.

En la nova constitució econòmica que proposem la reforma tributària hi té un paper important per la senzilla raó que és una de les eines essencials que defineixen el model d'Estat i possibiliten que aquest determini, de manera efectiva, l'assignació de recursos d'acord amb prioritats preestablertes d'interès general.

Proposem una reforma tributària que no sigui traumàtica ni per als nostres conciutadans ni per a les empreses del país. Però proposem també que el desenvolupament tributari permeti generar més i millors serveis socials per als ciutadans i, alhora, donar garanties a Europa que ens estem movent en la bona direcció.

Andorra necessita un nou model de creixement econòmic fonamentat en regles clares i en la transparència i l'especialització del sistema econòmic.

Una fase històrica d'Andorra s'ha acabat, el model econòmic i social dels últims trenta anys ha arribat a la fi del seu cicle. Allò que els andorrans havíem considerat sempre com les nostres peculiaritats, els nostres avantatges competitiu, fonaments de la nostra economia i de la nostra societat, no tenen ja gaire futur.

Andorra ha d'iniciar un procés progressiu però profund de reforma del seu sistema fiscal. Qualsevol altra solució no fa més que retardar una decisió que finalment s'haurà de prendre. Més val fer-ho amb temps i de manera planificada i gradual, que no deixar-ho per a quan ja sigui massa tard.”

Fent referència a la nostra proposta, que mantenim en el programa 2009, d'acord d'associació amb la Unió Europea, dèiem també:

“La vinculació d'Andorra a Europa a partir de la signatura, el juny de 1990, i de l'aplicació, el primer de juliol de 1991, de l'Acord Comercial amb la Comunitat Econòmica Europea és un fet econòmicament irreversible.

La política econòmica no es pot limitar a afavorir a curt termini el creixement econòmic i l'augment exponencial de la població sinó que s'ha d'inscriure en una preocupació per preservar el futur i s'ha d'articular amb uns objectius col·lectius, de país.

Andorra ha d'adquirir plena consciència de la força institucional que li ha donat la Constitució de 1993, escollir direccions de desenvolupament innovadores. Tan sols podrà fer-ho si s'obre a relacions transparents amb els Estats del nostre entorn mitjançant l'establiment d'acords de doble imposició i sortir així de la llista negra dels paradisos fiscals.

Aquest és el repte al qual hem de donar resposta: volem seguir encimbellats en les nostres preteses «especificitats» dels darrers trenta anys adoptant la línia d'un fals acostament a Europa o bé volem, pel contrari, assumir la nostra diferència però en el marc d'una bona associació amb la Unió Europea que ens permetrà no solament ser més escoltats i respectats sinó també, de ben segur, poder influir en la definició d'unes polítiques comunes que afecten ja i que cada dia afectaran més la nostra economia.

El nostre país és davant una cruïlla. Calen opcions estratègiques de gran abast, capaces de concretar els nous continguts d'un creixement sostenible, durador. Cal sortir de la zona grisa de les ocasions perdudes, de les opcions incompletes, de la timidesa, del sentit de culpabilitat, de les propostes de rebaixa, de la improvisació.

I és en aquesta línia que proposem l'establiment d'un Acord d'Associació amb la Unió Europea.

Sobre aquesta base, i amb aquesta ferma voluntat, serà possible sortir de la zona grisa per anar cap a una sòlida perspectiva de creixement positiu. Això ho podem fer mitjançant un projecte de requalificació de la nostra economia, de creixement del sistema comercial i financer, de desenvolupament de les professions liberals i els oficis, convençuts que la petita i la mitjana empresa han de jugar un paper essencial per a un creixement a escala humana.

Un projecte que, sorgit del convenciment del què no es vol ser i del què no es pot ser, agafi una opció i una direcció clara vers la transparència i l'especialització del sistema econòmic.

Andorra no tindrà futur positivament enriquidor en una economia europea global si vol mantenir sistemes tancats, mancats de concreta regulació transparent, de fiabilitat i de prestigi internacional.”

I també dèiem:

“La transparència en l’activitat econòmica ens vindrà imposada, més enllà de raons ètiques evidents, per la dinàmica global dels mercats.”

(Programa electoral de les Eleccions Generals 2005 del Partit Socialdemòcrata, pàg. 10, 12, 13 i 14)

Bé, doncs ja hi som. El Govern d’Albert Pintat ha perdut i ha fet perdre al país quatre anys. I ara són els nostres veïns que ens diuen que ja n’hi ha prou.

II- LA SITUACIÓ A LIECHTENSTEIN I A SAN MARINO

a) LIECHTENSTEIN

Ara fa un any l’esclat de l’escàndol derivat de l’evasió fiscal de contribuents alemanys vers Liechtenstein va suposar un important toc d’atenció. Totes les referències a la crisi entre Alemanya i Liechtenstein feien també sortir, a la premsa del mes de febrer i març de l’any passat, Andorra i Mònaco. Però el govern liberal va mirar cap a una altra banda.

Ahir mateix, dimarts 10 de febrer del 2009, es va reunir a Brussel·les el Consell de la Unió Europea pels afers Econòmics i financers. (ECOFIN) i va examinar un acord anti-frau que la Unió Europea està negociant amb Liechtenstein.

En les seves conclusions, l’ECOFIN assenyala que vol obtenir de Liechtenstein “... una efectiva assistència administrativa i l’accés a la informació que faci referència a totes les formes d’inversió, en particular fundacions i *trusts*.”

Dit altrament: s’acaba el secret i arriba la transparència.

b) SAN MARINO

La fortíssima pressió exercida per Itàlia durant els darrers dos anys ha aconseguit aquest dilluns 9 de febrer de 2009, fer desaparèixer el secret bancari en totes les operacions bancàries que es facin des de San Marino vers Itàlia. Així ho va avisar ja el Banc Central de San Marino en un comunicat fet públic el dimarts 4 de febrer.

La instrucció 1102/2009 de l'Agència pública d'informació financera (AIF) assenyala que els bancs, les societats financeres i els professionals sanmarinesos estan obligats a donar informació a qualsevol operador estranger que els hi requereixi per donar resposta a l'obligació de verificació adient previst en la normativa europea amb la finalitat de combatre el blanqueig.

Es lliuraran doncs informacions que fins aquesta setmana es mantenien en la més estricta reserva, en la mesura que estaven cobertes pel secret bancari sanmarinès, que, fins al dilluns 9 de febrer era un dels més sòlids i impenetrables d'Europa.

Així les autoritats financeres s'han hagut d'avenir, sense més dilacions i excuses, als requeriments del món polític i financer italià i internacional.

Tal i com deia ahir el diari sanmarinès TRIBUNA: "Si aquest moviment s'hagués dut a terme només fa uns quants anys, s'hauria pogut plantejar una negociació, definint un procés gradual que, en comportar una reducció de les potencialitats intrínseques derivades del secret bancari s'hauria pogut substituir amb renovats elements de competitivitat, un dels quals seria la possibilitat de tenir una operativa bancària en territori comunitari."

I aquell diari de San Marino deia també ahir que "... la visió a llarg termini és un bé escàs a San Marino, per la qual cosa l'opció, en el cas que encara poguéssim parlar d'opció, s'ha hagut d'adoptar en poques setmanes després que la Banca d'Itàlia, amb inflexible determinació, hagués plantejat una circular i reclamat la immediata aplicació."

Crec important destacar que San Marino fa anys que va signar la carta de compromís amb l'OCDE que li va permetre que aquella institució internacional la retirés de la llista negra de paradisos fiscals no cooperants.

No estar a la llista de l'OCDE no és doncs cap garantia de tranquil·litat i és bo d'assenyalar-ho quan, fa pocs dies, hem pogut escoltar manifestacions populistes, gens fonamentades, que pretenien tenir la solució quan, es veu ben clar, que no disposen de la suficient informació de la qüestió.

III- LA POSICIÓ DE LA UNIÓ EUROPEA

En el marc de la seva estratègia adreçada a combatre l'evasió i el frau fiscals, la Comissió Europea va adoptar el dia 2 de febrer del 2009 dues proposicions de noves directives adreçades a millorar l'assistència mútua entre les autoritats fiscals dels estats membres de la Unió Europea.

El fet que els estats membres ja no podran invocar el secret bancari per refusar la seva cooperació entre ells constitueix un dels elements claus d'aquestes propostes.

Unes propostes que, contràriament al que va manifestar alegrement el Sr. Albert Pintat sí que afecten i molt a Andorra.

Només cal llegir la proposta de Directiva relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit fiscal i aturar-se al Capítol VI (Relacions amb els països tercers) per veure que l'article 23 parla d'intercanvi d'informació amb els països tercers. Allí es diu ben clar que els acords que els estats membres adoptin amb països tercers no poden preveure cap exclusió a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

Si Andorra vol negociar nous acords amb la Unió Europea o amb països membres està doncs directament afectada per aquests textos.

I aquí, avui, és un bon moment per recordar a tothom que el passat mes de desembre Ricard FORNESA, expresident de LA CAIXA va reconèixer públicament que van abandonar la seva presència a Andorra per pressions del Banc d'Espanya.

IV- LA POSICIÓ SOCIALDEMÒCRATA

Ho deia en començar aquesta declaració: és hora d'assumir responsabilitats.

La insuficient determinació i la feble iniciativa del govern liberal, l'escassa predisposició al diàleg i la resistència d'Albert Pintat a acceptar l'horitzó europeu que el PS ha assenyalat sense dubtes des de fa cinc anys, han portat el país, aquest febrer del 2009 a la situació d'haver d'acceptar, sense badar boca, condicions i impositcions poc respectuoses de la nostra sobirania.

Aquest és el llastimós resultat dels quatre anys que Albert Pintat ha perdut i ha fet perdre a Andorra.

Una Andorra, la de la gran majoria, que vol situar-se dins d'un sistema de regles jurídiques compartit a nivell europeu.

Davant d'aquest cul de sac, em comprometo avui públicament a plantejar al Govern francès, a partir del dia 27 d'abril proper, una proposta que vagi en la línia de l'acord signat a Berna el passat 12 de gener del 2009 entre la República francesa i la Confederació Helvètica.

Aquest acord estableix el seu Article 7 un intercanvi d'informació relativa als casos de frau fiscal o infracció equivalent, incloent l'intercanvi d'informacions bancàries.

I preciso que es tracta d'un acord molt similar al que Suïssa ja té signat amb Espanya.

Em comprometo també a mantenir una iniciativa responsable en aquest àmbit, buscant els acord necessaris amb el conjunt de l'arc parlamentari.

I em comprometo a tenir informada l'opinió pública i a fer tot el possible perquè s'ofereixin perspectives serioses de consolidació i seguretat jurídica al sistema bancari i al conjunt de l'economia andorrana.

Andorra la Vella, 11 de febrer del 2009

Jaume Bartumeu Cassany
President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata